

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2014*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Master — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα Coca-Cola και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα C — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ομοιότητα των σημείων — Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση»

Στην υπόθεση T-480/12,

The Coca-Cola Company, με έδρα την Atlanta, Γεωργία (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους S. Malynicz, barrister, D. Stone, L. Ritchie, solicitors, και S. Baran, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. Czesro Carrillo,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico), με έδρα τη Δαμασκό (Συρία), εκπροσωπούμενη από την A.-I. Malami, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση R 2156/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των The Coca-Cola Company και Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, M. Kancheva (εισηγήτρια) και C. Wetter, δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Νοεμβρίου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Φεβρουαρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Μαρτίου 2013,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 9ης Ιουλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 10 Μαΐου 2010 η παρεμβαίνουσα, Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico), υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται, μετά τον περιορισμό που επήλθε κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, στις κλάσεις 29, 30 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 29: «Γιαούρτι, κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι, εκχυλίσματα κρέατος, διατηρημένα, παγωμένα, αποξηραμένα και μαγειρεμένα φρούτα και λαχανικά, ζελατίνες, μαρμελάδες, κονσέρβες φρούτων, αβγά, προϊόντα διατηρημένα και τουρσιά, σαλάτες διατηρημένες σε ξίδι, πατατάκια»·
 - κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ, άλευρα και παρασκευάσματα δημητριακών, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, καραμέλες, παγωτά, μέλι, σιρόπι μελάσας, ζύμη, άλευρα, μαγιά αρτοποιίας, μπέικιν πάουντερ, αλάτι, μουστάρδα, ξίδι, πιπέρι, σάλτσες (καρυκεύματα), μπαχαρικά, ρητός εξαιρουμένων των προϊόντων ζύμης και αρτοποιίας, πάγος, σοκολάτα, τσίχλες, παντός τύπου ορεκτικά παρασκευασμένα από αραβόσιτο και σιτάρι, ρητός εξαιρουμένων των προϊόντων ζύμης και αρτοποιίας»·
 - κλάση 32: «Μεταλλικά και φυσικά νερά, ποτά από κριθάρι, ζύθος χωρίς οινόπνευμα, μη οينوπνευματώδη αεριούχα νερά κάθε είδους και γεύσης, ειδικότερα με γεύση (κόλα-ανανά-μάνγκο-πορτοκάλι-λεμόνι-χωρίς γεύση-μήλο-κοκτέιλ φρούτων-τροπικά φρούτα-ποτό ενέργειας-φράουλα-φρούτα-λεμονάδα-ρόδι...) και όλα τα είδη μη οينوπνευματωδών φυσικών

χυμών φρούτων (μήλο-λεμόνι-πορτοκάλι-φρούτο-κόκτειλ-ρόδι-ανανάς-μάνγκο...), και [μη] οιοπνευματώδεις συμπυκνωμένοι χυμοί φρούτων και συμπυκνώματα για παραγωγή μη οιοπνευματώδων χυμών κάθε είδους, σκόνες και χυμοί φρούτων για την παρασκευή μη οιοπνευματώδους σιροπιού».

- 4 Η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 128/2010, της 14ης Ιουλίου 2010.
- 5 Στις 14 Οκτωβρίου 2010 η The Coca-Cola Company άσκησε, βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα που διαλαμβάνονται ανωτέρω στη σκέψη 3.
- 6 Η ανακοπή βασιζόταν, αφενός, στα παρατιθέμενα κατωτέρω τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα Coca-Cola:

			
Σήμα αριθ. 8792475	Σήμα αριθ. 3021086	Σήμα αριθ. 2117828	Σήμα αριθ. 2107118

- 7 Τα εν λόγω τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα προσδιόριζαν, μεταξύ άλλων, προϊόντα και υπηρεσίες το πρώτο των κλάσεων 30, 32 και 33, το δεύτερο της κλάσεως 32, το τρίτο των κλάσεων 32 και 43, και το τέταρτο των κλάσεων 32 και 33, τα οποία αντιστοιχούν, για έκαστο των σημάτων αυτών και εκάστη των ως άνω κλάσεων, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κοινοτικό σήμα αριθ. 8792475:

— κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά και ζαχαρώδη, παγωτά· μέλι, σιρόπι μελάσας· μαγιά, μπέικιν πάουντερ· αλάτι, μουστάρδα· ξίδι, σάλτσες (καρκεύματα)· μπαχαρικά· πάγος»·

— κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οιοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·

— κλάση 33: «Αλκοολούχα ποτά (εκτός ζύθου)»·

— κοινοτικό σήμα αριθ. 3021086:

— κλάση 32: «Αφεψήματα, συγκεκριμένα επιτραπέζιο νερό, νερό με γεύσεις, μεταλλικό νερό και αεριούχο νερό· και άλλα μη οιοπνευματώδη ποτά, συγκεκριμένα αναψυκτικά, ποτά για αύξηση της ενέργειας και ποτά για αθλητές· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια, συμπυκνώματα

και σκόνες για ποτοποιία, συγκεκριμένα νερά με διάφορες γεύσεις, μεταλλικά και αεριούχα νερά, αναψυκτικά, ποτά για αύξηση της ενέργειας, ποτά για αθλητές, ποτά και χυμοί φρούτων»·

— κοινοτικό σήμα αριθ. 2117828:

— κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·

— κλάση 43: «Φιλοξενία και εστίαση (παροχή διατροφής)· προσωρινή κατάλυση»·

— κοινοτικό σήμα αριθ. 2107118:

— κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·

— κλάση 33: «Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)»·

8 Η ανακοπή βασιζόταν, αφετέρου, στο προγενέστερο εικονιστικό σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου C, που απεικονίζεται κατωτέρω:

9 Το εν λόγω προγενέστερο εικονιστικό σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου προσδιόριζε, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 32 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·

10 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού.

11 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2011 το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της.

12 Στις 17 Οκτωβρίου 2011 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

13 Με απόφαση της 29ης Αυγούστου 2012 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή.

14 Αφενός, όσον αφορά τον προβληθέντα με την ανακοπή λόγο που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών, πρώτον, προσδιόρισε τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή ως το σύνηθες μέλος του ευρέος κοινού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, παρατήρησε ότι η παρεμβαίνουσα δεν αμφισβητούσε το προσωρινό συμπέρασμα του τμήματος ανακοπών ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήσαν πανομοιότυπα. Τρίτον, εκτίμησε ότι ήταν προφανές εξ αρχής ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία δεν ομοιάζαν καθόλου, καθόσον τα λεκτικά στοιχεία «Coca-cola» και «master» των αντιπαρατιθέμενων

σημείων, που έχουν εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα απ' ό,τι τα εικονιστικά στοιχεία τους, δεν είχαν σχεδόν τίποτα κοινό, εκτός της «ουράς» που προεξέτεινε το γράμμα «c» και το γράμμα «m» στα εν λόγω σημεία. Απέρριψε επίσης το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ομοιότητα των σημείων, εν προκειμένω, δεν εξαρτιόταν από αντιληπτά σημεία σύμπτωσης μεταξύ των λεκτικών στοιχείων, αλλά από τον ειδικό και διακριτικό τρόπο κατά τον οποίο απεικονίζονταν τα λεκτικά αυτά στοιχεία, με την ίδια γραμματοσειρά που αποκαλείται «σπενσεριανή γραφή», με το αιτιολογικό ότι ένας τέτοιος ιδιαίτερος διακριτικός χαρακτήρας έπρεπε να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, και όχι στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

- 15 Τέταρτον, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων για τους ακόλουθους λόγους. Καταρχάς, επισήμανε ότι η προσφεύγουσα, αν και δικαιούχος σειράς σημάτων Coca-Cola που χαίρουν μεγάλης φήμης και είναι παγκοίως γνωστά, και των οποίων η φήμη συνδεόταν με την απεικόνισή τους σε σπενσεριανή γραφή, δεν ήταν ωστόσο ο δικαιούχος αυτής της αναντίρρητα κομψής γραφής, η οποία μπορούσε να χρησιμοποιείται ελεύθερα από όλους. Εν συνεχεία, θεώρησε ότι, καίτοι τα προϊόντα, εν προκειμένω, ήταν πανομοιότυπα και τα προγενέστερα σήματα χαίρουν αναμφισβήτητης φήμης, ήταν δυσχερές να αντιληφθεί γιατί ένας καταναλωτής θα συνέχεε τη λέξη «master», συνδυαζόμενη με μια αραβική λέξη, με τα προγενέστερα σήματα που περιέχουν τις λέξεις «Coca-cola», καθόσον δεν υπάρχει σημείο σύμπτωσης σε επίπεδο κειμένου. Κατά το τμήμα προσφυγών, το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν αναπαρήγε κανένα από στοιχείο των προγενέστερων σημείων, εκτός από το στοιχείο της «ουράς» του σημείου που άρχιζε από τη βάση των αντιστοιχών γραμμάτων «c» και «m». Εντούτοις, προσέθεσε ότι αυτό καθαυτό το εν λόγω στοιχείο, αποχωριζόμενο από το κύριο πλαίσιο των λέξεων Coca-Cola, δεν αρκούσε για να προκαλέσει κάποιο βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημείων, καθόσον με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία δεν αποδεικνυόταν ότι οι καταναλωτές επικεντρώνονταν στη λεπτομέρεια αυτή όταν αυτή είχε αποχωριστεί από το εν λόγω πλαίσιο. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι η σπενσεριανή γραφή δεν ήταν ιδιαιτέρως ευφάνταστη, παρά τις ουρές της, τις καμπύλες της και τα λοιπά καλλωπιστικά της στοιχεία, και δεν είχε τόσο έντονα διακριτικό χαρακτήρα ώστε η παρουσία της σε άλλα σήματα πλην αυτών της προσφεύγουσας να δημιουργεί την υπόνοια ότι τα σήματα αυτά έχουν την ίδια εμπορική προέλευση. Τέλος, απέρριψε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, στην πράξη, η παρεμβαίνουσα πωλούσε προϊόντα που έφεραν ετικέτες οι οποίες μιμούνταν αυτές τις οποίες έφεραν τα προϊόντα της πρώτης, με το αιτιολογικό ότι το κρίσιμο ζήτημα εν προκειμένω ήταν αν το σήμα όπως υποβλήθηκε προς καταχώριση παρουσίαζε ομοιότητα δυνάμενη να προκαλέσει σύγχυση με τα προγενέστερα σήματα όπως αυτά είχαν καταχωριστεί, καθόσον ο τρόπος κατά τον οποίο τα σήματα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στην πράξη ουδόλως επηρέαζε την εκτίμηση αυτή.
- 16 Αφετέρου, όσον αφορά τον λόγο ανακοπής που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών, πρώτον, εκτίμησε ότι η πρώτη απαιτούμενη προϋπόθεση για την εφαρμογή του λόγου αυτού, ήτοι η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος, δεν πληρούτο, καθόσον τα σήματα δεν είχαν κριθεί παρόμοια στο πλαίσιο της αναλύσεως του λόγου ανακοπής που αντλείται από τον κίνδυνο συγχύσεως (βλ. σκέψεις 14 και 15 ανωτέρω). Συναφώς, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι, ανεξαρτήτως του βαθμού φήμης των προγενέστερων σημάτων, οι προσβολές στις οποίες αναφέρεται ο λόγος αυτός αποτελούσαν τη συνέπεια ενός ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενεστέρου σήματος, λόγω της οποίας το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει τα δύο σήματα, δηλαδή διαπιστώνει κάποιο μεταξύ τους σύνδεσμο. Κατά το τμήμα προσφυγών, τούτο δεν συνέβαινε εν προκειμένω, ελλείψει ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 17 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το στηριζόμενο σε αποδεικτικά στοιχεία επιχείρημα της προσφεύγουσας, κατά το οποίο η παρεμβαίνουσα εμπορευόταν μη οινοπνευματώδη ποτά που έφεραν το σήμα Master συνοδευόμενο από άλλα στοιχεία, κατά τρόπον ώστε η σφαιρική εντύπωση που δημιουργούσε το συσκευασμένο προϊόν να ομοιάζει με αυτή που δημιουργεί ένα τυπικό προϊόν Coca-Cola, και είχε σκοπίμως υιοθετήσει την ίδια παρουσίαση, εικόνα, γραφιστική μορφή,

γραμματοσειρά και συσκευασία που χρησιμοποιούσε και η προσφεύγουσα. Συναφώς, έκρινε ότι, αν αποδεικνύονταν τα πραγματικά αυτά περιστατικά, η προσφεύγουσα θα μπορούσε ευλόγως να ισχυριστεί ότι η παρεμβαίνουσα είχε την πρόθεση να αντλήσει αθέμιτο όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, αλλ' ότι ωστόσο δεν θα μπορούσε να το πράξει αυτό στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, καθόσον στο πλαίσιο αυτό έπρεπε να ληφθεί υπόψη μόνο το σήμα του οποίου την καταχώριση είχε ζητήσει η παρεμβαίνουσα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 20 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ένα μοναδικό λόγο, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 ο οποίος έχει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στο ΓΕΕΑ ότι ανέμειξε την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού με την εκτίμηση της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω σημάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού. Με το δεύτερο σκέλος, προσάπτει στο ΓΕΕΑ ότι δεν έλαβε υπόψη τα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων δύναται να αποδειχθεί η πρόθεση της παρεμβαίνουσας να αντλήσει όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.
- 21 Εντούτοις, η προσφεύγουσα επισημαίνει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών περί απουσίας κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- 22 Πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών ως προς το ενδιαφερόμενο κοινό και την ταυτότητα των προϊόντων που αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα. Συνεπώς, δεν αμφισβητείται ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, όπως και τα προγενέστερα σήματα, καλύπτει μεταξύ άλλων μη οινοπνευματώδη ποτά που υπάγονται στην κλάση 32, συμπεριλαμβανομένων των αναψυκτικών τύπου κόλα (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω).

Επί του πρώτου σκέλους

- 23 Με το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα ανέμειξε το ζήτημα της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 με το ζήτημα του συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω σημάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Το σκέλος αυτό υποδιαιρείται, κατ' ουσίαν, σε δύο αιτιάσεις, εκ των οποίων η πρώτη αντλείται από το ότι η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων συνιστά

παράγοντα για την εκτίμηση της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω σημάτων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, και όχι προϋπόθεση εφαρμογής της διατάξεως αυτής, η δε δεύτερη αντλείται από την ύπαρξη ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των σημάτων αυτών.

- 24 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, «[κ]ατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη».
- 25 Από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι η εφαρμογή του εξαρτάται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα πρέπει να είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια· δεύτερον, το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή πρέπει να χαίρει φήμης· τρίτον, πρέπει να υπάρχει κίνδυνος, είτε προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος είτε προκλήσεως βλάβης στα στοιχεία αυτά, από τη χωρίς νόμιμη αιτία χρησιμοποίηση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, η δε απουσία έστω και μιας εξ αυτών αρκεί για να καταστεί ανεφάρμοστη η εν λόγω διάταξη [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 25ης Μαΐου 2005, Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS), T-67/04, Συλλογή, EU:T:2005:179, σκέψη 30· της 22ας Μαρτίου 2007, Sigla κατά ΓΕΕΑ — Elleni Holding (VIPS), T-215/03, Συλλογή, EU:T:2007:93, σκέψη 34, και της 29ης Μαρτίου 2012, You-Q κατά ΓΕΕΑ — Apple Corps (BEATLE), T-369/10, EU:T:2012:177, σκέψη 25].
- 26 Κατά πάγια νομολογία, οι διάφορες προσβολές που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 αποτελούν συνέπεια ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, λόγω του οποίου το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει τα δύο σήματα, δηλαδή διαπιστώνει κάποιο μεταξύ τους σύνδεσμο, χωρίς ωστόσο κατ' ανάγκην να τα συγχέει. Η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος που χαίρει φήμης, η οποία πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση, αποτελεί επομένως ουσιώδη προϋπόθεση για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής [αποφάσεις SPA-FINDERS, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2005:179, σκέψη 41· της 10ης Μαΐου 2007, Antartica κατά ΓΕΕΑ — Nasdaq Stock Market (nasdaq), T-47/06, EU:T:2007:131, σκέψη 53, και BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 46· βλ., επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2003, Adidas-Salomon και Adidas Benelux, C-408/01, Συλλογή, EU:C:2003:582, σκέψεις 29, 30 και 38, και της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, Συλλογή, EU:C:2008:655, σκέψεις 30, 41, 57, 58 και 66].
- 27 Μεταξύ των παραγόντων αυτών, μπορούν να αναφερθούν, πρώτον, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, δεύτερον, το είδος των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχουν καταχωρισθεί αντιστοίχως τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, περιλαμβανομένου του βαθμού εγγύτητας ή ανομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών αυτών, καθώς και το ενδιαφερόμενο κοινό, τρίτον, το μέγεθος της φήμης του προγενέστερου σήματος, τέταρτον, ο βαθμός του, εγγενούς ή κτηθέντος διά της χρήσεως, διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, και, πέμπτον, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού (αποφάσεις Intel Corporation, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:C:2008:655, σκέψη 42, και BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 47).

- 28 Οι δύο αιτιάσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα των προκαταρκτικών αυτών εκτιμήσεων.
- 29 Με την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα συνάγοντας την έλλειψη συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, από την έλλειψη και μόνον ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων, η οποία διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του περί απουσίας κινδύνου συγχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, και μη λαμβάνοντας συνεπώς υπόψη τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του άρθρου 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, δεν έπρεπε να ακολουθήσει τον «σύντομο δρόμο» στηριζόμενο αποκλειστικά στα συμπεράσματά του σχετικά με την ομοιότητα μεταξύ των σημείων, αλλά θα έπρεπε, εφαρμόζοντας τα νομολογιακά κριτήρια, να διαπιστώσει ότι η πλειονότητα αυτών οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι το κοινό θα συνέδεε μεταξύ τους τα αντιπαρατιθέμενα σήματα.
- 30 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντιτείνουν ότι η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων συνιστά κοινή προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, η οποία πρέπει να εκτιμάται κατά τον ίδιο τρόπο για τις δύο αυτές διατάξεις. Δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, εν προκειμένω, ότι τα εν λόγω σήματα δεν ήταν παρόμοια, αλλά διαφορετικά, ορθώς, κατά τη γνώμη τους, κατέληξε στη μη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς παράγοντες που έχει θέσει η νομολογία.
- 31 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του αμφισβητούμενου σήματος αποτελεί κοινή προϋπόθεση εφαρμογής των παραγράφων 1, στοιχείο β', και 5 του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009. Η προϋπόθεση αυτή της ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων προϋποθέτει, στο πλαίσιο τόσο της παραγράφου 1, στοιχείο β', όσο και της παραγράφου 5 του εν λόγω άρθρου, την ύπαρξη, μεταξύ άλλων, στοιχείων οπτικής, ηχητικής ή εννοιολογικής ομοιότητας (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 24ης Μαρτίου 2011, Ferrero κατά ΓΕΕΑ, C-552/09 P, Συλλογή, EU:C:2011:177, σκέψεις 51 και 52).
- 32 Βεβαίως, ο βαθμός ομοιότητας που απαιτείται στο πλαίσιο της μιας ή της άλλης από τις διατάξεις αυτές είναι διαφορετικός. Συγκεκριμένα, ενώ η εφαρμογή της προστασίας που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 εξαρτάται από τη διαπίστωση ενός τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως τους από το ενδιαφερόμενο κοινό, αντιθέτως η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου δεν απαιτείται για την προστασία που παρέχεται από την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου. Συνεπώς, οι προσβολές στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω παράγραφος 5 μπορούν να αποτελούν τη συνέπεια ενός μικρότερου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, εφόσον ο βαθμός αυτός είναι αρκετός ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίζει τα εν λόγω σήματα, δηλαδή να τα συνδέει μεταξύ τους (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, αποφάσεις Adidas-Salomon και Adidas Benelux, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:C:2003:582, σκέψεις 27, 29 και 31, και Intel Corporation, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:C:2008:655, σκέψεις 57, 58 και 66). Αντιθέτως, ούτε από το γράμμα των εν λόγω διατάξεων ούτε από τη νομολογία προκύπτει ότι η ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων πρέπει να εκτιμάται κατά διαφορετικό τρόπο ανάλογα με το αν πραγματοποιείται με βάση τη μια ή την άλλη από τις διατάξεις αυτές (απόφαση Ferrero κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, EU:C:2011:177, σκέψεις 53 και 54).
- 33 Καίτοι η σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του αμφισβητούμενου σήματος κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προϋποθέτει ορισμένη αλληλεξάρτηση των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη, καθόσον ο χαμηλός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των σημάτων μπορεί έτσι να αντισταθμισθεί από τον έντονο διακριτικό

χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, εντούτοις, ελλείπει οποιασδήποτε ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου και του αμφισβητούμενου σήματος, ούτε το γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα είναι παγκοίως γνωστό ή χαίρει φήμης ούτε το γεγονός ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια αρκούν για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως των αντιπαρατιθέμενων σημάτων ή συνδέσμου μεταξύ αυτών στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 31 ανωτέρω, για να μπορεί να τύχει εφαρμογής τόσο η παράγραφος 1, στοιχείο β', όσο και η παράγραφος 5 του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα πρέπει, κατ' αναγκαία προϋπόθεση, να είναι είτε πανομοιότυπα είτε παρόμοια. Συνεπώς, είναι πρόδηλον ότι οι διατάξεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο αποκλείει οποιαδήποτε ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, Calvin Klein Trademark Trust κατά ΓΕΕΑ, C-254/09 P, Συλλογή, EU:C:2010:488, σκέψη 68). Μόνο στην περίπτωση κατά την οποία τα αντιπαρατιθέμενα σήματα παρουσιάζουν ορισμένη, έστω μικρή, ομοιότητα, το εν λόγω δικαστήριο οφείλει να προβεί σε σφαιρική εκτίμηση προκειμένου να καθορίσει αν, παρά τον χαμηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων αυτών, υφίσταται, λόγω της υπάρξεως και άλλων ασκούντων επιρροή παραγόντων, όπως είναι το παγκοίως γνωστό ή η φήμη του προγενέστερου σήματος, κίνδυνος συγχύσεως ή σύνδεσμος μεταξύ των σημάτων αυτών στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού (απόφαση Ferrero κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, EU:C:2011:177, σκέψεις 65 και 66).

- 34 Από τη νομολογία αυτή του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς ότι η ύπαρξη ταυτότητας ή ομοιότητας, έστω μικρής, μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων συνιστά προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 και όχι απλό παράγοντα για την εκτίμηση υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω σημάτων κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Εν πάση περιπτώσει, το συμπέρασμα αυτό απορρέει ευθέως από την ακόλουθη διατύπωση που χρησιμοποιεί το εν λόγω άρθρο: «αν [το αιτούμενο σήμα] ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα».
- 35 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι, καίτοι είναι αληθές ότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων περιλαμβάνεται μεταξύ των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (βλ. σκέψη 27 ανωτέρω), γεγονός παραμένει ότι αυτή καθαυτή η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημείων, οποιουδήποτε βαθμού, συνιστά προϋπόθεση εφαρμογής του εν λόγω άρθρου. Συνεπώς, το άρθρο αυτό δύναται να εφαρμοσθεί μόνον αν υφίσταται μια τέτοια, έστω μικρή, ομοιότητα, εφόσον αυτή συνάδει με την παρατεθείσα στην σκέψη 33 ανωτέρω νομολογία.
- 36 Ορθώς, συνεπώς, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι, εφόσον τα αντιπαρατιθέμενα σήματα δεν ήσαν παρόμοια, αλλά διαφορετικά, μπορούσε να καταλήξει αμέσως στο συμπέρασμα της μη εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, χωρίς να εξετάσει τους ασκούντες επιρροή παράγοντες που έχει καθορίσει η νομολογία για την απόδειξη της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω σημάτων υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 37 Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 38 Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών πλανήθηκε καταλήγοντας στο συμπέρασμα της απουσίας ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, ενώ είχε το ίδιο δεχθεί την ύπαρξη, τουλάχιστον, ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ αυτών, η οποία έγκειται στην παρόμοια «ουρά» των γραμμάτων «c» και «m», και ότι, περαιτέρω, τα εν λόγω σημεία χρησιμοποιούσαν αμφότερα παρόμοια σπενσεριανή καλλιγραφία. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών, τονίζοντας, στη σκέψη 29 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι «αυτό καθαυτό το εν λόγω σημείο [δηλαδή η σπενσεριανή καλλιγραφία], αποχωρισμένη από το πλαίσιο των λέξεων “Coca-Cola”, δεν [αρκούσε] για τη δημιουργία κάποιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των σημείων», διαχώρισε εσφαλμένως τη σπενσεριανή καλλιγραφία από τις λέξεις «Coca-cola» ή «master», αντί να εκτιμήσει σφαιρικά τις παραστάσεις των σημάτων.

- 39 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα επικαλούνται την απουσία συνολικά ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων και την απουσία συνδέσμου μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων, οπότε, κατ' αυτούς, το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 δεν τυγχάνει εφαρμογής. Συγκεκριμένα, οι διαφορές μεταξύ των λεκτικών στοιχείων «Coca-cola» και «master», μάλιστα δε η αραβική γραφή στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, επηρεάζουν σαφώς περισσότερο την αντίληψη των ενδιαφερόμενων καταναλωτών απ' ό,τι τα σημεία ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημείων, ιδίως η «ουρά» αυτών. Ειδικότερα, αφού τόνισε ότι, στη σκέψη 29 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, «αυτό καθαυτό το εν λόγω στοιχείο» αναφέρεται στην «ουρά» και όχι στη «σπενσεριανή γραφή», το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν θέλησε να διαχωρίσει την εν λόγω «ουρά» από το πλαίσιο των λέξεων «Coca-Cola» στα προγενέστερα σήματα, αλλά υπογράμμισε ότι το μοναδικό από στοιχείο των προγενέστερων σημάτων που αναπαράγεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι ακριβώς η «ουρά» αυτή.
- 40 Κατά πάγια νομολογία, δύο σήματα είναι παρόμοια οσάκις, κατά την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, υπάρχει μια τουλάχιστον μερική ισότητα μεταξύ τους όσον αφορά μία ή πλείονες ουσιώδεις πτυχές, ήτοι οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές πτυχές [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2002, *Matratzen Concord* κατά ΓΕΕΑ — *Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Συλλογή, EU:T:2002:261, σκέψη 30· της 31ης Ιανουαρίου 2012, *Spa* κατά ΓΕΕΑ — *Spa Group Europe (SPA GROUP)*, T-378/09, EU:T:2012:34, σκέψη 27, και της 31ης Ιανουαρίου 2013, *K2 Sports Europe* κατά ΓΕΕΑ — *Karhu Sport Iberica (SPORT)*, T-54/12, EU:T:2013:50, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 41 Η σφαιρική εκτίμηση για να διαπιστωθεί αν υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Ο τρόπος με τον οποίο προσλαμβάνει τα σήματα ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει καθοριστική σημασία για τη σφαιρική εκτίμηση του εν λόγω συνδέσμου. Συναφώς, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως το σήμα ως ένα όλον και δεν επιδίδεται στην εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 16ης Μαΐου 2007, *La Perla* κατά ΓΕΕΑ — *Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC)*, T-137/05, EU:T:2007:142, σκέψη 35, και της 9ης Μαρτίου 2012, *Ella Valley Vineyards* κατά ΓΕΕΑ — *HFP (ELLA VALLEY VINEYARDS)*, T-32/10, Συλλογή, EU:T:2012:118, σκέψη 38· βλ., επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Ιουνίου 2007, ΓΕΕΑ κατά *Shaker*, C-334/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:333, σκέψη 35].
- 42 Εν προκειμένω, πρέπει να θεωρηθεί, προκαταρκτικώς και αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι το τμήμα προσφυγών, κατά την εκτίμησή του, δεν παρέλειψε να συνεκτιμήσει τα σήματα αριθ. 3021086 και 2107118, αλλά τα έλαβε σιωπηρώς υπόψη στο πλαίσιο της ομοιογενούς οικογένειας των τεσσάρων προγενέστερων εικονιστικών κοινοτικών σημάτων, έκαστο των οποίων περιλαμβάνει το στοιχείο «Coca-cola» σε σπενσεριανή γραφή (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), επικεντρωνόμενο, μεταξύ των τεσσάρων αυτών σημάτων, σε αυτό που του φαινόταν πλησιέστερο στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ήτοι το σήμα αριθ. 2117828. Εν πάση περιπτώσει, η αναφορά στο σήμα αριθ. 2107118, που είναι οπτικά πλησιέστερο κατά την προσφεύγουσα, δεν θα μπορούσε να μεταβάλει ουσιαστικά την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών.
- 43 Πρέπει εν συνεχεία να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις εκτιμήσεις των οργάνων του ΓΕΕΑ κατά τις οποίες τα αντιπαρατιθέμενα σημεία είναι από φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως διαφορετικά και, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιβεβαίωσε ότι η ένδικη διαφορά αφορούσε μόνο την οπτική ομοιότητα των εν λόγω σημείων.

- 44 Επομένως, ο έλεγχος της νομιμότητας της προσβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει να επικεντρωθεί στην εξέταση, πρώτον, της οπτικής συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων, δεύτερον, της σφαιρικής εκτίμησης της ομοιότητάς τους, λαμβανομένων υπόψη των φωνητικών και εννοιολογικών διαφορών τους, και, τρίτον και τελευταίο, των συνεπειών της εν λόγω εκτιμήσεως για την εφαρμογή, εν προκειμένω, του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 45 Πρώτον, όσον αφορά την οπτική σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, μπορεί να επικυρωθεί η διαπίστωση που πραγματοποιήθηκε στο σημείο 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά την οποία τα προγενέστερα σημεία αποτελούνται από τις καλλιγραφημένες λέξεις «Coca-Cola» ή από το καλλιγραφημένο γράμμα «c» και το αιτούμενο σημείο αποτελείται από την καλλιγραφημένη λέξη «master», της οποίας υπερίσταται μια αραβική λέξη. Συναφώς, πρέπει ωστόσο να διευκρινισθεί ότι αυτό το στοιχείο στην αραβική γλώσσα έχει, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δευτερεύουσα σημασία σε σχέση με το κυρίαρχο στοιχείο «master» [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 18ης Απριλίου 2007, House of Donuts κατά ΓΕΕΑ — Panrico (House of donuts), T-333/04 και T-334/04, EU:T:2007:105, σκέψη 32], δεδομένου ότι δεν δύναται να αναγνωσθεί από τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή, ο οποίος είναι το σύνηθες μέλος του ευρέος κοινού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω).
- 46 Βεβαίως, πρέπει να παρατηρηθεί, όπως επισήμαναν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν πρόδηλες οπτικές διαφορές που έγκεινται στον αριθμό και στην αρχή των λεκτικών στοιχείων, στην απουσία κοινού γράμματος που να καταλαμβάνει την ίδια θέση στα εν λόγω στοιχεία, καθώς και, σε μικρότερο βαθμό, στη μορφή των εικονιστικών στοιχείων.
- 47 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν επίσης στοιχεία οπτικής ομοιότητας.
- 48 Πρώτον, όπως τόνισε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως αφού διαπίστωσε, ορθώς, την απουσία σημείου σύμπτωσης σε επίπεδο κειμένου όσον αφορά τα λεκτικά στοιχεία «Coca-Cola» ή «c» και «master», δεν αμφισβητείται ότι έκαστο των αντιπαρατιθέμενων σημείων παρουσιάζει μια «ουρά» που προεκτείνει τα αντίστοιχα αρχικά γράμματά τους «c» και «m» σε μια καμπύλη εν είδει υπογραφής.
- 49 Συναφώς, ορθώς βεβαίως το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, υπενθύμισε τη νομολογία κατά την οποία, στις περιπτώσεις που το σήμα απαρτίζεται τόσο από λεκτικά όσο και από εικονιστικά στοιχεία, τα λεκτικά στοιχεία έχουν, καταρχήν, εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα απ' ό,τι τα εικονιστικά, διότι ο μέσος καταναλωτής αναφέρεται πολύ ευκολότερα στο σχετικό προϊόν χρησιμοποιώντας την ονομασία του παρά περιγράφοντας το εικονιστικό στοιχείο του σήματος [απόφαση της 14ης Ιουλίου 2005, Wassen International κατά ΓΕΕΑ — Stroschein Gesundkost (SELENIUM-ACE), T-312/03, Συλλογή, EU:T:2005:289, σκέψη 37].
- 50 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή αυτή επιδέχεται εξαιρέσεις αναλόγως των περιστάσεων. Έτσι, έχει κριθεί, αναφορικά με τρόφιμα των κλάσεων 29 και 30, ότι αυτά αγοράζονται συνήθως σε υπεραγορές ή σε παρόμοια καταστήματα και ο καταναλωτής τα επιλέγει συνεπώς ευθέως σε ένα ράφι, αντί να τα ζητεί προφορικώς. Ομοίως, σε τέτοια καταστήματα, ο καταναλωτής δαπανά λίγο μόνο χρόνο μεταξύ των διαδοχικών αγορών που πραγματοποιεί και, συχνά, δεν διαβάσει όλες τις ενδείξεις που φέρουν τα διάφορα προϊόντα, αλλά αφήνεται να τον καθοδηγήσει περισσότερο η σφαιρική οπτική εντύπωση που δημιουργούν οι ετικέτες ή οι συσκευασίες τους. Υπό τις περιστάσεις αυτές, για την εκτίμηση υπάρξεως ενδεχόμενου κινδύνου συγχύσεως ή συνδέσμου μεταξύ των επίμαχων σημείων, το αποτέλεσμα της αναλύσεως της οπτικής ομοιότητας καθίσταται σημαντικότερο από το αποτέλεσμα της αναλύσεως της φωνητικής και εννοιολογικής ομοιότητας. Επιπλέον, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, τα εικονιστικά στοιχεία του σήματος διαδραματίζουν στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου καταναλωτή σημαντικότερο ρόλο απ' ό,τι τα λεκτικά του στοιχεία [βλ., υπό την

έννοια αυτή, αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, Koipe κατά ΓΕΕΑ — Aceites del Sur (La Española), T-363/04, Συλλογή, EU:T:2007:264, σκέψη 109, και της 2ας Δεκεμβρίου 2008, Ebro Puleva κατά ΓΕΕΑ — Berenguel (BRILLO'S), T-275/07, EU:T:2008:545, σκέψη 24].

- 51 Εν προκειμένω, όσον αφορά τρόφιμα των κλάσεων 29, 30 και 32 και, ειδικότερα, μη οιοπνευματώδη ποτά, πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των εισαχθεισών από τη νομολογία εξαιρέσεων από την αρχή που υπενθύμισε το τμήμα προσφυγών, να θεωρηθεί ότι τα εικονιστικά στοιχεία των αντιπαρατιθέμενων σημάτων διαδραματίζουν ρόλο, τουλάχιστον, εξίσου σημαντικό με τα λεκτικά τους στοιχεία στη σφαιρική οπτική αντίληψη του ενδιαφερόμενου καταναλωτή.
- 52 Επομένως, για την εκτίμηση της υπάρξεως ομοιότητας και του βαθμού αυτής μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, η παρουσία κοινού εικονιστικού στοιχείου συνιστάμενου σε «ουρά» προεκτείνουσα τα αντίστοιχα αρχικά γράμματα «c» και «m» σε μια καμπύλη εν είδει υπογραφής είναι, τουλάχιστον, εξίσου σημαντική με τη διαπίστωση απουσίας σημείου συμπτώσεως σε επίπεδο κειμένου μεταξύ των λεκτικών στοιχείων τους.
- 53 Δεύτερον, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 21 της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, τουλάχιστον όσον αφορά τα τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα Coca-Cola και το σήμα Master του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, οφείλεται κυρίως στην ειδική και με διακριτικό χαρακτήρα παράστασή τους με την ίδια γραμματοσειρά, «τη σπενσεριανή γραφή».
- 54 Συναφώς, ορθώς βεβαίως το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε, στη σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η φήμη προγενέστερου σήματος και ο ιδιαίτερος διακριτικός του χαρακτήρας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, και όχι στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, που αποτελεί εκτίμηση η οποία προηγείται αυτής του κινδύνου συγχύσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 19ης Μαΐου 2010, Ravensburger κατά ΓΕΕΑ — Educa Borrás (EDUCA Memory game), T-243/08, EU:T:2010:210, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 55 Ωστόσο, πρέπει να θεωρηθεί ότι η νομολογία αυτή δεν επαρκεί, εν προκειμένω, για να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν δεν ληφθεί υπόψη ο ιδιαίτερος διακριτικός χαρακτήρας της σπενσεριανής γραφής, με τις καμπύλες της και τα λοιπά κομψά καλλωπιστικά της στοιχεία, γεγονός παραμένει ότι η χρησιμοποίηση από τα αντιπαρατιθέμενα σημεία της ίδιας γραμματοσειράς, που μάλιστα μόνο συνήθως δεν είναι στη σύγχρονη συναλλακτική πραγματικότητα, συνιστά κρίσιμο στοιχείο για να εκτιμηθεί αν υφίσταται οπτική ομοιότητα μεταξύ τους.
- 56 Έτσι, σε μια άλλη υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι διαφορετικά λεκτικά στοιχεία παρουσίαζαν ωστόσο ορισμένη ομοιότητα από οπτικής απόψεως, δεδομένου ότι επρόκειτο για δύο σύντομες λέξεις γραμμένες σε μια γραμματοσειρά που ομοίαζε με παιδική γραφή, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, παρά τις σημαντικές οπτικές διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, ήταν αναντίρρητη η ύπαρξη ορισμένου χαμηλού βαθμού ομοιότητας από οπτικής απόψεως μεταξύ των σημάτων αυτών [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Comercial Losan κατά ΓΕΕΑ — McDonald's International Property (Mc. Baby), T-466/09, EU:T:2012:346, σκέψεις 33 και 35].
- 57 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, όταν προσλαμβάνονται, σύμφωνα με την παρατεθείσα στη σκέψη 41 ανωτέρω νομολογία, συνολικά και όχι κατόπιν ανατομικής αναλύσεως των λεκτικών ή εικονιστικών στοιχείων τους παρουσιάζουν, παρά τις διαφορές τους, ορισμένη ομοιότητα από οπτικής απόψεως οφειλόμενη στην από κοινού χρησιμοποίηση μιας γραμματοσειράς που δεν είναι συνήθως στη σύγχρονη συναλλακτική πραγματικότητα, ήτοι της σπενσεριανής γραφής.

- 58 Το τμήμα προσφυγών όμως, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως —και όχι της εκτιμήσεως της ομοιότητας των σημείων— στη σκέψη 29 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, έκρινε ότι «[δ]εν υπ[ήρχε] κανένα από στοιχείο στο σημείο της [προσφεύγουσας] που να [είχε] αναπαραχθεί στο σημείο της [παρεμβαίνουσας] εκτός από το στοιχείο της “ουράς” που ξεκιν[ούσε] από τη βάση του γράμματος [“c”] στο σημείο της [προσφεύγουσας] και από το γράμμα [“m”] σε αυτό της [παρεμβαίνουσας]. Εντούτοις, αυτό καθαυτό το εν λόγω στοιχείο, αποχωρισμένο από το πλαίσιο των λέξεων “COCA-COLA”, δεν [αρκούσε] για να δημιουργήσει κάποιο βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημείων» και «με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία δεν αποδεικν[υόταν] ότι οι καταναλωτές θα επικεντρώνοντ[αν] στη λεπτομέρεια αυτή αν αυτή είχε αποχωριστεί από το κύριο πλαίσιο των λέξεων “COCA-COLA”».
- 59 Συναφώς, πρέπει να επιδοκιμασθεί η προσφεύγουσα καθόσον ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών αποχώρισε έτσι εσφαλμένως τη σπενσεριανή καλλιγραφία από τις λέξεις «Coca-cola» ή «master», αντί να εκτιμήσει σφαιρικά τις παραστάσεις των σημάτων. Συγκεκριμένα, καίτοι πρέπει, βεβαίως, να τονιστεί, όπως έπραξε και το ΓΕΕΑ, ότι από την όλη οικονομία της προαναφερθείσας σκέψεως 29 της προσβαλλόμενης αποφάσεως προκύπτει ότι «αυτό καθαυτό το εν λόγω στοιχείο» αναφέρεται στην «ουρά» και όχι στη «σπενσεριανή γραφή», γεγονός παραμένει ότι το τμήμα προσφυγών, επικεντρώνοντας τη σχετική με την ομοιότητα των σημείων ανάλυσή του στο στοιχείο «ουρά» και αποχωρίζοντας το στοιχείο αυτό από το πλαίσιο που συνδέεται με τις λέξεις «Coca-cola» στα προγενέστερα σήματα, παρέλειψε να πραγματοποιήσει μια σφαιρική εκτίμηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων στο μέτρο που είναι αμφοτέρωτα γραμμένα με σπενσεριανή καλλιγραφία και, συνεπώς, να λάβει πράγματι υπόψη αυτό το στοιχείο οπτικής ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.
- 60 Το τμήμα προσφυγών, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως —και όχι της εκτιμήσεως της ομοιότητας των σημείων— στις σκέψεις 27 και 29 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, έκρινε επίσης ότι η προσφεύγουσα «δεν [ήταν] ο δικαιούχος της [σπενσεριανής] γραφής» και ότι «[η] σπενσεριανή γραφή, όπως κάθε άλλη γραφή, μπορ[ούσε] να χρησιμοποιείται ελεύθερα από όλους».
- 61 Αν υποθεθεί ότι το τμήμα προσφυγών θεώρησε τις εκτιμήσεις αυτές λυσιτελείς για να καταλήξει στο συμπέρασμα της απουσίας ομοιότητας μεταξύ των σημείων, πρέπει να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη. Συγκεκριμένα, οι εκτιμήσεις αυτές δεν μπορούν να είναι λυσιτελείς παρά μόνο για τη σφαιρική ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως ή του συνδέσμου στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου καταναλωτή κατά την έννοια της παραγράφου 1, στοιχείο β', ή της παραγράφου 5 του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009, αλλά όχι για την αντικειμενική ανάλυση της ομοιότητας μεταξύ των σημείων. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι το δημόσιο συμφέρον της ελεύθερης χρήσεως από όλους της σπενσεριανής γραφής, όπως και κάθε άλλης γραμματοσειράς, δεν μπορεί να αντισταχθεί, αυτό καθαυτό, στην επίκληση της σπενσεριανής γραφής ως στοιχείου ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου καταναλωτή.
- 62 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να τονιστεί ότι κάθε απόπειρα μονοπωλήσεως συγκεκριμένης γραμματοσειράς από επιχειρηματία στην αγορά προσκρούει στις αυστηρές προϋποθέσεις των λόγων απαραδέκτου που διαλαμβάνονται στην παράγραφο 1, στοιχείο β', και στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009, όπως είναι η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων ή η ύπαρξη κινδύνου η χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη αυτή (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω).
- 63 Συναφώς, πρέπει να επιδοκιμασθεί η προσφεύγουσα καθόσον υποστηρίζει ότι δεν επιδιώκει να μονοπωλήσει τη σπενσεριανή καλλιγραφία για όλα τα προϊόντα ή όλες τις υπηρεσίες, αλλά ότι, λόγω της ομοιότητας μεταξύ των καλλιγραφιών και άλλων στοιχείων παρουσίας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, στα οποία περιλαμβάνεται η μακρά «ουρά» κάτω από τα γράμματα «c» και «m», οι καταναλωτές θα διαπιστώσουν έναν σύνδεσμο ή μια συνάφεια μεταξύ των επίμαχων σημάτων όταν

θα χρησιμοποιούνται για την εμπορία των προϊόντων τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, κυρίως, μη οιοπνευματωδών ποτών όπως είναι τα ποτά τύπου κόλα. Επομένως η παρεμβαίνουσα κακώς ισχυρίζεται ότι μια απόφαση που δέχεται την ύπαρξη ομοιότητας ή συνδέσμου μεταξύ των συγκρινόμενων σημάτων θα έχει όχι μόνον ως αποτέλεσμα το ότι η προσφεύγουσα θα αποκτήσει το μονοπώλιο εκμεταλλεύσεως της γραφής αυτής, εμποδίζοντας έτσι κάθε άλλον επιχειρηματία να τη χρησιμοποιεί για την επισήμανση των μη οιοπνευματωδών ποτών του και άλλων προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά θα μπορεί επίσης να ανοίξει το δρόμο και σε άλλους δικαιούχους παγκοίως γνωστών σημάτων παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να μονοπωλήσουν άλλα είδη γραφής.

- 64 Από τις προηγηθείσες εκτιμήσεις προκύπτει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν, πέραν των πρόδηλων οπτικών διαφορών τους, στοιχεία οπτικής ομοιότητας που έγκεινται όχι μόνο στην «ουρά» που προεκτείνει τα αντίστοιχα αρχικά τους γράμματα «c» και «m» σε μια καμπύλη εν είδει υπογραφής, αλλά και στην από κοινού χρησιμοποίηση μιας γραμματοσειράς που δεν είναι συνήθης στη σύγχρονη συναλλακτική πραγματικότητα, ήτοι της σπενσεριανής γραφής, την οποία προσλαμβάνει συνολικά ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής.
- 65 Από τη σφαιρική εκτίμηση των στοιχείων αυτών οπτικής ομοιότητας και διαφοράς προκύπτει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, τουλάχιστον τα τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα Coca-Cola και το σήμα Master του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, παρουσιάζουν χαμηλό βαθμό οπτικής ομοιότητας, καθόσον οι διαφορές τους στις λεπτομέρειες αντισταθμίζονται μερικώς από τις συνολικές ομοιοτήτές τους. Αντιθέτως, το προγενέστερο βρετανικό σήμα C, με δεδομένη ιδίως τη βραχύτητά του, είναι οπτικά διαφορετικό από το σήμα Master του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 66 Δεύτερον, όσον αφορά την σφαιρική εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, πρέπει να εξεταστεί αν οι φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των εν λόγω σημείων, τις οποίες δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, δύνανται να αποκλείσουν κάθε ομοιότητα μεταξύ των σημείων αυτών ή αντιθέτως εξουδετερώνονται από τον χαμηλό βαθμό οπτικής ομοιότητας μεταξύ τους.
- 67 Κατά τη νομολογία, προς εκτίμηση του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των οικείων σημάτων, πρέπει να καθοριστεί ο βαθμός οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής ομοιότητάς τους και, ενδεχομένως, να εκτιμηθεί η σημασία που πρέπει να αποδοθεί στα διάφορα αυτά στοιχεία, αφού ληφθούν υπόψη η κατηγορία των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών και οι συνθήκες υπό τις οποίες διατίθενται στο εμπόριο, στο πλαίσιο σφαιρικής εκτιμήσεως (απόφαση Ferrero κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, EU:C:2011:177, σκέψεις 85 και 86· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση ΓΕΕΑ κατά Shaker, σκέψη 41 ανωτέρω, EU:C:2007:333, σκέψη 36).
- 68 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι οι οπτικές, φωνητικές ή εννοιολογικές πτυχές των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν έχουν πάντοτε την ίδια βαρύτητα. Η σπουδαιότητα των στοιχείων ομοιότητας ή διαφοράς των σημάτων μπορεί να εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από τα εγγενή χαρακτηριστικά τους ή από τις συνθήκες εμπορίας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα. Αν τα προϊόντα, τα οποία προσδιορίζονται με τα επίμαχα σήματα, πωλούνται συνήθως σε καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης, όπου ο καταναλωτής επιλέγει μόνος του το προϊόν και, επομένως, πρέπει να βασιστεί κυρίως στην εικόνα του σήματος το οποίο έχει τεθεί επί του οικείου προϊόντος, η οπτική ομοιότητα των σημάτων έχει, κατά κανόνα, μεγαλύτερη σημασία. Αν, αντιθέτως, το προσδιοριζόμενο προϊόν πωλείται ως επί το πλείστον διά του προφορικού λόγου, η φωνητική ομοιότητα των σημείων έχει, κατά κανόνα, μεγαλύτερη βαρύτητα. Συνεπώς, ο βαθμός φωνητικής ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων είναι ήσσονος σημασίας στην περίπτωση προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο κατά τέτοιο τρόπο ώστε, συνήθως, το ενδιαφερόμενο κοινό, κατά την αγορά, να αντιλαμβάνεται οπτικά το σήμα που τα προσδιορίζει [απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2013, Esge κατά ΓΕΕΑ — De'Longhi Benelux (KMIX), T-444/10, EU:T:2013:89, σκέψεις 36 και 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις La Española, σκέψη 50 ανωτέρω, EU:T:2007:264, σκέψη 109, και BRILLO'S, σκέψη 50 ανωτέρω, EU:T:2008:545, σκέψη 24].

- 69 Εν προκειμένω, όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 32 που πωλούνται συνήθως σε καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης, τα στοιχεία οπτικής ομοιότητας και διαφοράς μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων έχουν συνεπώς μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι τα στοιχεία φωνητικής και εννοιολογικής ομοιότητας και διαφοράς μεταξύ των εν λόγω σημείων.
- 70 Από τη σφαιρική εκτίμηση των ως άνω στοιχείων ομοιότητας και διαφοράς προκύπτει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, τουλάχιστον τα τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα Coca-Cola και το σήμα Master του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, παρουσιάζουν έναν χαμηλό βαθμό ομοιότητας, καθόσον οι φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές τους, παρά τα στοιχεία οπτικής διαφοράς, εξουδετερώνονται από τα στοιχεία συνολικής οπτικής ομοιότητας, που έχουν μεγαλύτερη σημασία. Αντιθέτως, το προγενέστερο βρετανικό σήμα C, με δεδομένη ιδίως τη βραχύτητά του, είναι διαφορετικό από το σήμα Master του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 71 Εν πάση περιπτώσει, η σφαιρική αυτή εκτίμηση είναι σύμφωνη με τη νομολογία κατά την οποία σήματα που έχουν διαφορές από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως, παρουσιάζουν εντούτοις, στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως, έναν χαμηλό ή πολύ χαμηλό βαθμό ομοιότητας [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Arcandor κατά ΓΕΕΑ — dm drogerie markt (S-HE), T-391/06, EU:T:2009:348, σκέψη 54, και SPA GROUP, σκέψη 40 ανωτέρω, EU:T:2012:34, σκέψη 54].
- 72 Τρίτον και τελευταίον, πρέπει να διευκρινισθούν οι συνέπειες της εν λόγω σφαιρικής εκτιμήσεως της ομοιότητας για την εφαρμογή, εν προκειμένω, του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 73 Από την προπαρατεθείσα στις σκέψεις 26, 27 και 31 έως 33 ανωτέρω νομολογία προκύπτει ότι ύπαρξη έστω και μικρής ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων συνιστά προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, και ότι ο βαθμός αυτής της ομοιότητας συνιστά κρίσιμο παράγοντα για την εκτίμηση της σχέσεως μεταξύ των εν λόγω σημείων.
- 74 Εν προκειμένω, η σφαιρική εκτίμηση που αποσκοπεί στον καθορισμό του αν υφίσταται στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένου υπόψη του, έστω χαμηλού, βαθμού ομοιότητας μεταξύ των σημάτων αυτών, υφίσταται ο κίνδυνος ότι τα κοινό αυτό μπορεί να δημιουργήσει έναν τέτοιο σύνδεσμο. Συγκεκριμένα, καίτοι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία είναι ελαφρώς παρόμοια, δεν αποκλείεται το ενδιαφερόμενο κοινό να δημιουργήσει έναν σύνδεσμο μεταξύ αυτών και, έστω και αν δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, να οδηγηθεί στη μεταφορά της εικόνας και των αξιών των προγενέστερων σημάτων στα προϊόντα που φέρουν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 71). Συνεπώς, αντίθετα προς το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 33 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν επαρκή βαθμό ομοιότητας, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας στη σκέψη 32 ανωτέρω νομολογίας, ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίσει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τα προγενέστερα σήματα, δηλαδή να δημιουργήσει μεταξύ τους έναν σύνδεσμο υπό την έννοια του άρθρου αυτού.
- 75 Επομένως, το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να είχε εξετάσει τις λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω). Το εν λόγω τμήμα όμως, καίτοι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα προγενέστερα σήματα τα οποία αντιτάχθηκαν στο πλαίσιο της ανακοπής έχαιραν ευρείας φήμης, δεν αποφάνθηκε σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου η χωρίς νόμιμη αιτία χρησιμοποίηση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη. Δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό δεν εξετάστηκε από το τμήμα προσφυγών, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί συναφώς, το πρώτον, στο πλαίσιο του εκ μέρους του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλόμενης

αποφάσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, Συλλογή, EU:C:2011:452, σκέψεις 72 και 73· της 14ης Δεκεμβρίου 2011, Völk κατά ΓΕΕΑ — Marker Völk (VÖLKL), T-504/09, Συλλογή, EU:T:2011:739, σκέψη 63, και BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 76 Εναπόκειται συνεπώς στο τμήμα προσφυγών να εξετάσει τις εν λόγω προϋποθέσεις εφαρμογής λαμβάνοντας υπόψη τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, ο οποίος είναι βεβαίως χαμηλός, αλλ' εντούτοις επαρκής ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίσει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τα προγενέστερα σήματα, δηλαδή να δημιουργήσει μεταξύ τους έναν σύνδεσμο υπό την έννοια του άρθρου αυτού.
- 77 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να γίνει δεκτή.
- 78 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου πρέπει να γίνει δεκτό ως βάσιμο.
- 79 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου, προκειμένου να επιλύσει την υπό κρίση διαφορά ως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Επί του δευτέρου σκέλους

- 80 Με το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών πλανήθηκε αρνούμενο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον τρόπο κατά τον οποίο η παρεμβαίνουσα εμπορεύεται τα προϊόντα της στην πράξη και τον τρόπο κατά τον οποίο μπορεί να συναχθεί κατά τεκμήριο ότι σκοπεύει να χρησιμοποιήσει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ήτοι επί ενός προϊόντος που μιμείται την εικόνα των προγενέστερων σημάτων και τα οπτικά σημεία αναφοράς των ποτών της προσφεύγουσας. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι η εκτίμηση του αθέμιτου οφέλους, κατά τη σχετική με το εν λόγω άρθρο νομολογία, δεν περιορίζεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, μεταξύ άλλων στις ενδείξεις των προθέσεων της παρεμβαίνουσας.
- 81 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι λυσιτελή εν προκειμένω και ορθώς τα απέκλεισε το τμήμα προσφυγών, δεδομένου ότι η εκτίμηση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να λαμβάνει υπόψη μόνο το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 82 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση πρόδηλης απόπειρας εκμεταλλεύσεως και παρασιτισμού σε σχέση με φημισμένο σήμα (αποφάσεις SPA-FINDERS, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2005:179, σκέψη 51· nasdaq, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:T:2007:131, σκέψη 55, και BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 63) και ότι αναφορά στην περίπτωση αυτή γίνεται συνεπώς με την έννοια «κίνδυνος παρασιτισμού». Πρόκειται, δηλαδή, για τον κίνδυνο μεταφοράς της εικόνας του φημισμένου σήματος ή των προβαλλόμενων από αυτή χαρακτηριστικών στα προϊόντα που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με αποτέλεσμα η εμπορία τους να διευκολύνεται από τον εν λόγω συσχετισμό με το φημισμένο προγενέστερο σήμα [αποφάσεις VIPS, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2007:93, σκέψη 40, και της 22ας Μαΐου 2012, Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ — Wolf (Απεικόνιση κεφαλής λύκου), T-570/10, Συλλογή, EU:T:2012:250, σκέψη 27].

- 83 Ο κίνδυνος παρασιτισμού διακρίνεται, αφενός, από τον «κίνδυνο αποδυναμώσεως», έννοια κατά την οποία η βλάβη που προκαλείται στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος διαπιστώνεται κατά κανόνα εφόσον η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα έχει ως αποτέλεσμα το προγενέστερο σήμα να μην μπορεί πλέον να προκαλεί άμεσο συσχετισμό με τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωριστεί και χρησιμοποιείται και, αφετέρου, από τον «κίνδυνο αμαυρώσεως», έννοια κατά την οποία η βλάβη που προκαλείται στη φήμη του προγενέστερου σήματος διαπιστώνεται κατά κανόνα εφόσον τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος ενδέχεται να γίνουν αντιληπτά από το κοινό κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μειώνεται η ελκτική δύναμη του προγενέστερου σήματος (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις SPA-FINDERS, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2005:179, σκέψεις 43 και 46· nasdaq, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:T:2007:131, σκέψη 55, και BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 63).
- 84 Κατά πάγια νομολογία, το συμπέρασμα περί κινδύνου παρασιτισμού, όπως και περί κινδύνου αποδυναμώσεως ή αμαυρώσεως, μπορεί να συναχθεί ιδίως βάσει επαγωγικών σκέψεων που προκύπτουν από ανάλυση των πιθανοτήτων, εφόσον δεν περιορίζονται σε απλές υποθέσεις, και λαμβάνοντας υπόψη τις συνήθεις πρακτικές στον συγκεκριμένο εμπορικό τομέα καθώς και κάθε άλλη περίπτωση στη συγκεκριμένη περίπτωση [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις nasdaq, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:T:2007:131, σκέψη 54· BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 62, και Απεικόνιση κεφαλής λύκου, σκέψη 82 ανωτέρω, EU:T:2012:250, σκέψη 52, που επιβεβαιώθηκε, επί του σημείου αυτού, με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ, C-383/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:741, σκέψη 43].
- 85 Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, κατά τη σφαιρική εκτίμηση που πραγματοποιείται για να κριθεί αν υφίσταται όφελος που αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη προγενέστερου σήματος, έπρεπε να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι η χρήση συσκευασιών και φιαλών παρόμοιων με αυτές των υπό μίμηση αρωμάτων αποσκοπούσε στην, για διαφημιστικούς λόγους, εκμετάλλευση του διακριτικού χαρακτήρα και της φήμης των σημάτων υπό τα οποία διατίθεντο στο εμπόριο τα αρώματα αυτά. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επίσης ότι, οσάκις τρίτος επιχειρεί μέσω της χρήσης σημείου παρόμοιου με σήμα που χαίρει φήμης να προσδεθεί στο άρμα του σήματος αυτού προκειμένου να επωφεληθεί από την ελκτική του δύναμη, τη φήμη και το κύρος του, καθώς και να εκμεταλλευθεί, άνευ χρηματικού αντιτίμου και χωρίς ο ίδιος να μοχθήσει προς τούτο, την εμπορική προσπάθεια την οποία κατέβαλε ο δικαιούχος του σήματος για να δημιουργήσει και να εδραιώσει την εικόνα του σήματος αυτού, πρέπει να γίνεται δεκτό ότι το όφελος που απορρέει από την εν λόγω χρήση αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του εν λόγω σήματος (απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, Συλλογή, EU:C:2009:378, σκέψεις 48 και 49).
- 86 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε, κατά τη διαδικασία ανακοπής, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εκ μέρους της παρεμβαίνουσας εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Τα στοιχεία αυτά περιελάμβαναν μια μαρτυρία της L. Ritchie, συνηγόρου της προσφεύγουσας, της 23ης Φεβρουαρίου 2011, στην οποία αυτή είχε επισυνάψει εκτυπωμένα στιγμιότυπα οθόνης της 16ης Φεβρουαρίου 2011 από τον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας,

www.mastercola.com. Τα στιγμιότυπα αυτά οθόνης αποσκοπούσαν να καταδείξουν ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιούσε, στο εμπόριο, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση υπό την ακόλουθη μορφή:

- 87 Το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 34 της προσβαλλόμενης απόφασης, έκρινε ότι, αν, βάσει των αποδεικτικών αυτών στοιχείων, προέκυπτε ότι η παρεμβαίνουσα είχε «σκοπίμως υιοθετήσει την ίδια παρουσίαση, εικόνα, γραφιστική μορφή, γραμματοσειρά και συσκευασία» με αυτά που είχε υιοθετήσει η προσφεύγουσα, η τελευταία αυτή «θα μπορούσε στην περίπτωση αυτή ευλόγως να ισχυριστεί ότι [η παρεμβαίνουσα] είχε την πρόθεση να αντλήσει αθέμιτο όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων», ωστόσο, «δεν θα μπορούσε να το πράξει αυτό στο πλαίσιο των ειδικών διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 5, του [κανονισμού 207/2009], στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνο το σήμα [της παρεμβαίνουσας] του οποίου ζητείται η καταχώριση».
- 88 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εκτίμηση αυτή του τμήματος προσφυγών αφίσταται της νομολογίας που παρατέθηκε στις σκέψεις 82 έως 85 ανωτέρω, κατά την οποία, κατ' ουσίαν, το συμπέρασμα περί κινδύνου παρασιτισμού, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, μπορεί να συναχθεί ιδίως βάσει επαγωγικών σκέψεων που προκύπτουν από ανάλυση των πιθανοτήτων και λαμβάνοντας υπόψη τις συνήθεις πρακτικές στον συγκεκριμένο εμπορικό τομέα καθώς και κάθε άλλη περίπτωση στη συγκεκριμένη περίπτωση, συμπεριλαμβανομένης της εκ μέρους του δικαιούχου του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση χρήσεως συσκευασιών παρόμοιων με αυτές των προϊόντων του δικαιούχου των προγενέστερων σημάτων. Συνεπώς, η νομολογία αυτή ουδόλως περιορίζει σε μόνο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση τα κρίσιμα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη διαπίστωση του κινδύνου παρασιτισμού, ήτοι του κινδύνου να αντληθεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, αλλά επιτρέπει επίσης τη συνεκτίμηση όλων των αποδεικτικών στοιχείων που αποσκοπούν στη διενέργεια της εν λόγω αναλύσεως των πιθανοτήτων σχετικά με τις προθέσεις του δικαιούχου του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, κατά μείζονα λόγο, της αναλύσεως των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την πραγματική εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 89 Τα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποδεικτικά στοιχεία όμως, όπως προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ανακοπής, συνιστούν προδήλως κρίσιμα στοιχεία για τη διαπίστωση του κινδύνου παρασιτισμού εν προκειμένω.
- 90 Κατά συνέπεια, πρέπει εκ των ανωτέρω να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία κατά την εφαρμογή στην υπό κρίση περίπτωση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 91 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να αναιρεθεί από το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να προβάλει τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία στο πλαίσιο αγωγής λόγω παραποίησης/απομιμήσεως στηριζομένης στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009. Συγκεκριμένα, το επιχείρημα αυτό δεν λαμβάνει υπόψη την όλη οικονομία του εν λόγω κανονισμού και τον σκοπό της προβλεπόμενης στο άρθρο 8 του κανονισμού αυτού διαδικασίας

ανακοπής, με την οποία διασφαλίζεται, για λόγους σχετικούς με την ασφάλεια δικαίου και τη χρηστή διοίκηση, ότι δεν θα καταχωρίζονται σήματα των οποίων η χρήση θα μπορούσε να αμφισβητηθεί κατόπιν επιτυχώς ενώπιον των δικαστηρίων (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, Canon, C-39/97, Συλλογή, EU:C:1998:442, σκέψη 21· της 6ης Μαΐου 2003, Libertel, C-104/01, Συλλογή, EU:C:2003:244, σκέψη 59, και της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:162, σκέψη 48).

- 92 Ωστόσο, όπως τονίστηκε στη σκέψη 75 ανωτέρω, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το ζήτημα του αθέμιτου οφέλους που ενδεχομένως θα μπορούσε να αντληθεί από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί του σημείου αυτού, το πρώτον, στο πλαίσιο του εκ μέρους του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Edwin κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 75 ανωτέρω, EU:C:2011:452, σκέψεις 72 και 73· VÖLKL, σκέψη 75 ανωτέρω, EU:T:2011:739, σκέψη 63, και BEATLE, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2012:177, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 93 Επομένως, το τμήμα προσφυγών θα πρέπει, κατά την εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (βλ. σκέψη 76 ανωτέρω), να λάβει υπόψη τα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ανακοπής.
- 94 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου πρέπει να γίνει δεκτό ως βάσιμο.
- 95 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, βάσει του πρώτου καθώς και, επιπλέον, του δεύτερου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 96 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.
- 97 Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν, πρέπει, αφενός, το ΓΕΕΑ να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας, και, αφετέρου, η παρεμβαίνουσα να φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 29ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση R 2156/2011-2).**
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της The Coca-Cola Company.**
- 3) Η Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Γρατσίας

Kancheva

Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 2014.

(υπογραφές)